

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Велико Търново , 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и четвърти
февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ Въззивно търговско
дело № 20204001000421 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258, ал. 1, пр. последно и сл. от ГПК, във
връзка с чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, вр. чл. 135 от ЗЗД.

С Решение № 260043/ 26.10.2020 г., постановено по т.д. № 354/ 2020 г. по
описа на Русенския Окръжен съд, състав на съда е ОТХВЪРЛИЛ изцяло, като
неоснователни, предявените от ищеца И.С. Т. – постоянен синдик на
Кредитно-спестовна кооперация „РУСЕНСКА ПОПУЛЯРНА КАСА”
/КСК”РПК”/ - в несъстоятелност, ЕИК 827103192, срещу ответниците:
„КСК”РПК”, ЕИК 827103192; М. Е. Р. и Д. А. Р., и двамата от гр. Русе,
субективно и кумулативно съединени искове по чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, за
обявяване на недействителен, по отношение на кредиторите, сключеният
между „КСК”РПК”, представлявана от Ю. Г. Д. – председател и М. Е. Р., от
гр. Русе, договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в
Нотариален акт /НА/ № 10, том II, рег. № 4451, дело 178 от 13.04.2018 г. на
Нотариус Г. Г., рег. № 221 на НК София, с район на действие РРС, вписан в

СВ-Русе, вх.рег.№ 44302/ 16.04.2018 г., акт № 28, том 10, дело № 1796; ОТХВЪРЛИЛ е изцяло, като неоснователен, предявеният от ищеца срещу ответниците, иск по чл. 135 от ЗЗД, за обявяване на недействителен, по отношение на кредиторите, сключеният между „КСК”РПК”, представлявана от Ю. Г. Д. – председател и М. Е. Р., от гр. Русе, договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт /НА/ № 10, том II, рег. № 4451, дело 178 от 13.04.2018 г. на Нотариус Г. Г., рег. № 221 на НК София, с район на действие РРС, вписан в СВ-Русе, вх.рег.№ 44302/ 16.04.2018 г., акт № 28, том 10, дело № 1796; ОСЪДИЛ е „КСК”РПК”/н/, представлявана от синдика И.С. Т., да заплати по сметка на Русенския Окръжен съд държавна такса в размер на 208 лева, на основание чл. 649, ал. 6 ТЗ.

Недоволен от постановеното Решение, ищецът И.С. Т. – постоянен синдик на „КСК”РПК”/н/, чрез пълномощника адвокат Д.Р. от АК – гр. Русе, е подал въззивна жалба. Оплакването е за неправилност на обжалвания съдебен акт. Навеждат се доводи за нарушение на материалния закон и за необоснованост, като се излагат подробни съображения в тази насока. Иска се от въззивния съд да отмени обжалваното Решение и да постанови друго такова, с което да уважи иска по чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ, а при условията на евентуалност – да уважи иска по чл. 135 от ЗЗД.

В законно-определения срок, редовно уведомени, от насрещните страни отговор е подал ответникът „КСК”РПК”, представлявана от председателя Ю. Г. Д., чрез пълномощника адвокат Ф.М. от АК – гр. Русе. Изложено е становище за неоснователност на въззивната жалба, като се навеждат доводи в тази насока. Иска се от въззивния съд да остави жалбата без уважение и да потвърди обжалваното Решение.

Ответниците М. Е. Р. и Д. А. Р., и двамата от гр. Русе, не са подали отговор.

Великотърновският Апелативен съд като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и провери правилността на обжалвания съдебен акт, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване и е процесуално допустима, поради

което следва да се разгледа по същество.

Пред Русенския Окръжен съд е подадена искова молба, с вх. № 11100/ 14.10.2019 г., от ищеца И.С. Т. – постоянен синдик на „КСК”РПК”/н/, ЕИК 827103192, със седалище в гр. Русе, срещу ответниците: „КСК”РПК”, представлявана от председателя Ю. Г. Д. и М. Е. Р., ЕГН *****, от гр. Русе. В исковата молба се твърди, че с Решение № 162/ 15.10.2018 г., постановено по т.д. № 132/ 2018 г. по описа на Русенския Окръжен съд, съдът по несъстоятелността е обявил неплатежоспособността на длъжника „КСК”РПК”, определена е начална дата на неплатежоспособност – 30.04.2018 г. и е открито производство по несъстоятелност. Посочва се, че ответниците са страни по договор за покупко-продажба на недвижим имот от 13.04.2018 г., сключен като последица и в изпълнение на взетото решение на извънредно общо събрание, описано в пункт 1.1 на исковата молба и решение на УС на „КСК”РПК”, последното материализирано в Протокол № 831/ 13.04.2018 г., който договор е материализиран в НА № 10, том II рег. № 4451, дело 178 от 13.04.2018 г. на Нотариус Г. Г., рег. № 221 на НК София, с район на действие РРС, вписан в СВ-Русе, вх.рег.№ 44302/ 16.04.2018 г., акт № 28, том 10, дело № 1796. В договора страните са уговорили продажна цена на недвижимия имот, находящ се в землището на с. Нисово, община Иваново, област Русе и представляващ УПИ II-40, в кв. 51, с площ 938 кв.м., в размер на 20 800 лева /при данъчна оценка на имота 1 958,50 лева/, като са постигнали уговорката, че вместо заплащане на продажната цена се прави прихващане с насрещни вземания на член-кооператора М. Е. Р. спрямо кооперацията, произтичащи от срочни допълнителни вноски, до размера на продажната цена. Твърди се, че така извършената сделка е недействителна по отношение кредиторите на „КСК”РПК”/н/, на основание чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, като този иск се заявява като главен, тъй като със сделката се увреждат кредиторите на несъстоятелността и е извършена между свързани лица, в подозрителния период. Излагат се съображения в подкрепа на тези доводи. В условията на евентуалност се предявява иск по чл. 135 от ЗЗД, като се твърди, че по отношение на процесната сделка са налице елементите от фактическия състав на отменителния иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД. Иска се от съда да постанови Решение, с което да обяви за недействителен, на основание чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, а в условията на евентуалност – на основание чл. 135 от ЗЗД, по

отношение кредиторите на несъстоятелността на „КСК”РПК”/н/, на сключеният между ответниците договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в НА № 10, том II рег. № 4451, дело 178 от 13.04.2018 г. на Нотариус Г. Г., рег. № 221 на НК София, с район на действие РРС.

Пред Русенския Окръжен съд е било образувано т.д. № 354/ 2019 г. по описа на съда. С Разпореждане от 25.03.2020 г., като ответник по делото е конституиран Д. А. Р. – съпруг на ответницата.

В о.с.з. на 06.10.2020 г. ищецът е поискал от съда да уважи исквете, предявени в условията на евентуалност, като е изложил доводи за основателността им.

С отговора на исковата молба ответникът „КСК”РПК”, чрез пълномощника адвокат Ф.М. от АК – гр. Русе, е оспорил основателността на исквете. В пледоарията си по съществото на делото адвокат М. е поискал от съда да отхвърли исквете, като е изложил доводи за тяхната неоснователност.

Ответницата М. Е. Р. е подала отговор на исковата молба, с който е оспорила основателността на исквете със съображения за липсата на увреждащ характер на сделката. Поискала е от съда да отхвърли исквете.

Ответникът Д. А. Р. не е подал отговор на исковата молба.

От фактическа страна се установява следното:

Видно от представения с исковата молба заверен препис от Протокол № 32/ 23.07.2016 г. е, че е било проведено извънредно общо събрание на КСК „РПК”, на което член-кооператорите са приели проекти за решение по т. 2 от дневния ред, а именно: проектът за бъдеща дейност на кооперацията от гледна точка удовлетворяване задължения, на база реализация на активите/т. 1/; след постъпване на суми от реализация на активи, вкл. и от продажба на недвижими имоти, представляващи 10% от общия размер на задълженията по допълнителни вноски, да се заплатят съразмерно задълженията по тези вноски от 10% на всеки член-кооператор/т. 2/; член-кооператорите, които писмено заявят, че желаят да приемат, вместо плащане, недвижим имот, по пазарна цена съгласно оценка на независим лицензиран оценител, да

извършат това чрез прихващане на вземането си спрямо кооперацията/т. 3/; с цел пълна прозрачност на този процес, да се избере петчленна комисия, която да извърши организация по удовлетворяване вземанията на кооператорите чрез двата способа/т. 4/; член-кооператорите, които желаят да трансформират част или всичките си допълнителни вноски към кооперацията в заеми към нея, платими в края на всяка календарна година, да заявят това писмено/т. 5/.

С Решение № 162/ 15.10.2018 г., постановено по т.д./н/ № 132/ 2018 г. по описа на Русенския Окръжен съд, съдът по несъстоятелността е обявил неплатежоспособността на длъжника КСК „РПК”, с начална дата – 30.04.2018 г. и е открил производство по несъстоятелност спрямо длъжника.

Видно от Протокол от заседание на тръжната комисия към КСК „РПК” от 21.03.2018 г. е, че е било проведено наддаване и класиране за закупуване на процесния недвижим имот, с обявена начална цена, съгласно списък с имоти на кооперацията и доклад на лицензиран оценител, от 20 000 лева, като най-висока предложена цена е от 20 800 лева.

Видно от Протокол № 831/ 13.04.2018 г. за извънредно заседание на УС на КСК „РПК” е, че е било взето решение за продажба на М. Е. Р., от гр. Русе, на следния недвижим имот, собственост на кооперацията, находящ се в землището на с. Нисово, община Иваново, област Русе и представляващ УПИ II-40, в кв. 51, с площ 938 кв.м., за сумата 20 800 лева, която представлява най-високата предложена цена на проведения търг.

С НА № 10, том II рег. № 4451, дело 178 от 13.04.2018 г. на Нотариус Г. Г., рег. № 221 на НК София, с район на действие РРС, вписан в СВ-Русе, вх.рег.№ 44302/ 16.04.2018 г., акт № 28, том 10, дело № 1796, процесният недвижим имот е бил прехвърлен от КСК „РПК” на М. Е. Р. за сумата 20 800 лева, като вместо плащане е извършено прихващане на продажната цена с насрещни задължения на продавача КСК „РПК” към купувача М. Е. Р. по вземания на член-кооператора от срочни допълнителни вноски, до размера на продажната цена.

Тази фактическа обстановка не е била спорна между страните по делото.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд прави следните правни изводи:

Обжалваното Решение е валидно, допустимо и правилно.

По отношение на главния иск, с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ:

Отменителните иски по чл. 647 от ТЗ са средство за обявяване относително недействителни, по отношение кредиторите на несъстоятелността, на определени правни действия и сделки с имуществени права от масата на несъстоятелността, които увреждат тези кредитори, като хипотезата на чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ касае увреждаща сделка, по която страна е свързано с длъжника лице, извършена в двугодишен срок преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ.

В съдебната практика се приема, че увреждане масата на несъстоятелността представлява намаляването ѝ, като пряка последица от разпоредителни сделки и действия на длъжника с неговото имущество или създаване на опасност от такова увреждане.

В конкретния случай се касае за сделка с недвижим имот от масата на несъстоятелността на длъжника, извършена въз основа на взето решение на извънредно общо събрание на кооперацията, по пазарна цена в размер на 20 800 лева /при данъчна оценка на имота 1 958,50 лева/, като цената не е била заплатена от купувача, а е било извършено прихващане на задължение на продавача спрямо купувача, до размера на продажната цена, произтичащо от вземане на купувача – член-кооператор, от направени срочни допълнителни вноски.

Следователно, имуществото от масата на несъстоятелността на длъжника е намаляло с процесния недвижим имот, но вземането на един от кредиторите – купувачът по сделката, е било погасено, като същият няма да участва в разпределението на сумите, получени от продажбите на останалите активи, поради което въззивният съд приема, че не е налице увреждане.

Не е налице и свързаност между продавача и купувача по сделката с процесния недвижим имот. Купувачът е член-кооператор и не е сред лицата, посочени в § 1, ал. 1 от ДР на ТЗ, като приложението по аналогия на т. 4 от разпоредбата води до извода за свързаност между член-кооператорите, но не

и между член-кооператора и кооперацията. Не е налице и хипотезата на § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ, тъй като по делото липсват данни за извършване на продажбата при условия, различни от обичайните.

С оглед липсата на посочените по-горе елементи от ФС на чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, въззивният съд приема, че главният иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

Като е стигнал до същия правен извод, Русенският Окръжен съд е постановил правилно Решение, което в тази му обжалвана част, следва да се потвърди.

По отношение на евентуалния иск, с правно основание чл. 135 от ЗЗД:

Последователно в съдебната практика се приема, че в хипотезата на отменителния иск по чл. 135 от ЗЗД, увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване правата на кредитора спрямо длъжника. В този смисъл увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора, в това число – извършено опрощаване на дълг, обезпечаване на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и др.

Както беше посочено по-горе в мотивите на решението по главния иск, процесната правна сделка няма увреждащ характер.

Не може да се приеме, че при сключването ѝ страните по нея са знаели за увреждането. Вzetите решения на извънредното общо събрание на кооперацията са били насочени към преодоляване на финансовите ѝ затруднения, като права за прехвърляне правото на собственост върху недвижими имоти на кооперацията, вместо изпълнение задължението за връщане на допълнителните вноски, са били предоставени на всички член-кооператори с вземания към кооперацията, независимо от техния размер, като страните не са свързани лица.

С оглед липсата на посочените по-горе елементи от ФС на чл. 135, ал. 1 от ЗЗД, евентуалният иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

Русенският Окръжен съд е достигнал до същия правен извод, поради което решението му, в тази обжалвана част, е правилно и следва да се потвърди.

По отношение на разноските:

При подаване на въззивната жалба жалбоподателят – ищец не е внесъл предварително държавна такса, на основание чл. 469, ал. 6 от ТЗ. С оглед обстоятелството, че въззивната жалба е оставена без уважение и е потвърдено решението на първостепенния съд, с което са отхвърлени исковете, въззивникът следва да бъде осъден да заплати дължимата се държавна такса. Същата се определя по реда на чл. 71, ал. 2, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 4, вр. т. 2 от ГПК. По делото е представено удостоверение за данъчна оценка, от което е видно, че данъчната оценка на процесния недвижим имот е 1 958,50 лева. Следователно, държавната такса трябва да се определи върху $\frac{1}{4}$ от тази сума, или върху сумата 489,63 лева – 4% съгласно Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата, или 19,59 лева, като за подаване на въззивна жалба се дължи половината от тази сума – 9,79 лева, която сума следва да се заплати, от масата на несъстоятелността, в полза на бюджета на съдебната власт – по сметка на Великотърновския Апелативен съд. Държавна такса е дължима за предявяване на главния иск, като за предявяване на евентуалния иск такава не се заплаща. Въззивният съд констатира, че Русенският Окръжен съд е присъдил да се заплати държавна такса в размер на 208 лева, поради което решението му в частта за разноските, над сумата 19,59 лева до присъдената сума от 208 лева, е неправилно и следва да се отмени.

Водим от гореизложеното, Апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260043/ 26.10.2020 г., постановено по т.д. № 354/ 2029 г. по описа на Русенския Окръжен съд.

ОТМЕНЯ Решение № 260043/ 26.10.2020 г., постановено по т.д. № 354/ 2029 г. по описа на Русенския Окръжен съд в частта за разноските, в която КСК "РПК" /н/, ЕИК 827103192, със седалище в гр. Русе, представлявана от постоянния синдик И.С. Т., е осъдена да заплати, на основание чл. 649, ал. 6

ТЗ, по сметка на Русенския Окръжен съд, държавна такса за разликата над сумата 19,59 /деветнадесет лева и петдесет и девет стотинки/ лева до присъдената сума от 208 /двеста и осем/ лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 649, ал. 6 от ТЗ, КСК "РПК" /н/, ЕИК 827103192, със седалище в гр. Русе, представлявана от постоянния синдик И.С. Т., да заплати от масата на несъстоятелността, по сметка на Великотърновския Апелативен съд, държавна такса в размер на 9,79 /девет лева и седемдесет и девет стотинки/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____